

La conjuntura econòmica de Barcelona

Març de 2020

30 de març de 2020

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports
---------	-------------------	---------	---------	---------------------------	--------	------------

Síntesi

L'economia mundial es veu sotmesa a una situació excepcional per la pandèmia del Covid-19.

A pocs dies de tancar el mes de març, quan Xina sembla que comença a recuperar molt lentament una certa normalitat (segons fonts oficials) i l'epicentre de la pandèmia s'ha traslladat al sud d'Europa camí d'Amèrica i Àfrica, les notícies referides a l'impacte d'aquesta crisi sanitària global sobre l'economia són canviants i sovint especulatives però amb una referència inamovible: la recessió és inevitable. En conseqüència, les grans economies mundials (amb les autoritats monetàries al capdavant) han avançat la seva predisposició d'actuar gairebé sense límits per tal de contenir els efectes econòmics de la pandèmia. A tall d'exemple, la Reserva Federal dels Estats Units ha llançat un pla d'estímuls com mai s'havia vist (pot mobilitzar uns dos bilions de dòlars) i Alemanya, que ha decidit arraconar la regla del dèficit zero, preveu un programa de despesa social i ajuda directa a empreses equivalent al 4% del PIB i un fons de rescat de més de mig bilió d'euros per garantir el finançament d'empreses.

Deixant de banda el detall i diversitat de les mesures d'estímul fiscal i monetari aprovades als diferents països, l'objectiu comú passa per dotar de liquiditat i recursos financers al teixit productiu. Una necessitat derivada del fet que s'ha anat imposant a la majoria dels gairebé dos cents països afectats, el tancament temporal d'empreses i el confinament de la població. Una mesura extrema per intentar frenar l'augment del nombre d'infectats que les darreres informacions situen a l'entorn del mig milió. En definitiva, amb aquestes mesures extraordinàries s'intenta revestir de normalitat una situació que no ho és, amb recursos majoritàriament públics. És d'esperar que si la fase més aguda de la crisi sanitària no s'allarga més enllà de dos mesos a cada país, la recuperació de l'activitat econòmica sigui progressiva i relativament intensa.

L'economia espanyola opta a ser una de les grans damnificades d'aquesta crisi...

per la seva dependència del turisme i d'un teixit industrial que encara no s'havia refet del tot de la darrera etapa recessiva. L'impacte en el sector turístic ha estat i serà notable en el curt termini. Però potser el que més preocupa és la capacitat de recuperació d'una estructura productiva molt atomitzada i dependent del trànsit aeri, una activitat igualment molt afectada i que no serà de les primeres en tornar a la normalitat. Hi ha qui pensa que s'obre una "finestra d'oportunitat" per fomentar un canvi de model turístic. I no són menys els que pensen que aquest període de contenció viatgera obligada pot provocar canvis en les prioritats dels individus i que, juntament amb una creixent presa de consciència ecològica, s'arraconin desplaçaments llargs relativament venals. Sense parlar de què d'aquesta crisi, tots, potentats i menys potentats, en sortirem més pobres. I molt més endeutats.

Per acabar, esmentar que els índexs avançats d'Activitat Empresarial del mes de març pel conjunt de la zona euro s'han desplomat fins a mínims mai vistos d'ençà que es calculen, igual que ha passat amb els de Confiança Empresarial. La situació és realment fosca i preocupant. Amb l'agreujant que la diferent percepció que es té als diferents països de la UE de les conseqüències econòmiques de la pandèmia, alenteix i fins i tot frena l'adopció de mesures correctores més potents.

A Barcelona, l'amenaça al febrer de l'expansió del coronavirus va ocasionar la primera cancel·lació a nivell europeu d'un gran esdeveniment com el Mobile World Congress.

La suspensió de la fira tecnològica més important del món no va ser més que un primer avís de la crisi a la que la ciutat, com la resta del món, ha de fer front en aquests moments arran de l'emergència sanitària. La desacceleració del ritme de creixement de l'economia s'havia traduït ja al febrer en un canvi de signe en les dades d'atur registrat, després de més de sis anys de millora. També les xifres de contractació laboral temporal posaven de manifest la pèrdua de dinamisme de la conjuntura, agreujada per la cancel·lació del Mobile, si bé la contractació indefinida començava l'any amb dades més positives, incrementant el seu pes sobre el total. Però l'actual paràlisi de bona part del teixit productiu està impactant de ple en l'ocupació, originant una allau d'acomiadaments temporals que fan preveure que l'atur al març pot registrar un creixement històric. Alguns indicadors com les exportacions aconseguïen a l'inici de 2020 esquivar la desacceleració. L'aeroport tancava encara al febrer amb xifres positives, mentre que els turistes allotjats als hotels de la ciutat, malgrat tot, es mantien; però tant els passatgers com les mercaderies del Port ja acusaven de forma més negativa els efectes de la pandèmia i altres indicadors com la creació de societats o la compravenda d'habitatges apunten a una contracció encara més severa pels propers mesos.

Nota: Els valors dels gràfics destacats i en % corresponen a la variació interanual de la darrera dada disponible.

Font: Elaborat a partir de dades de l'Ajuntament de Barcelona, de l'INE, AENA, APB, DGT, Sec. d'Estat de Comerç, Cambra de Comerç, ATM, Idealista, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana i Dep. Empresa i Ocupació de la Generalitat.



Síntesi

Mercat
de treball

Empresa

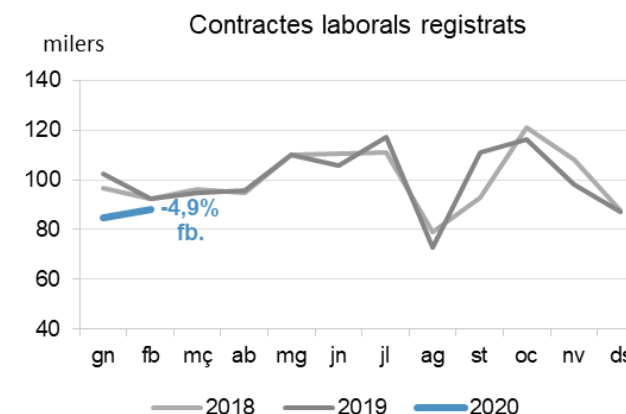
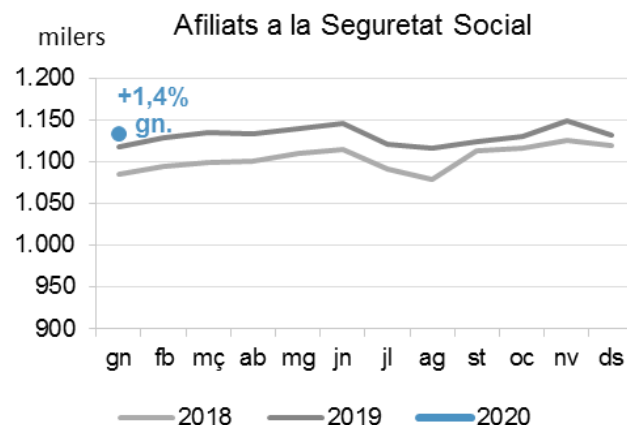
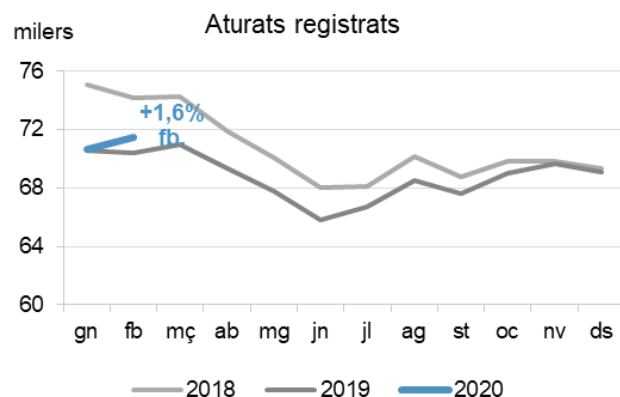
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Mercat de Treball



A finals de febrer, quan l'emergència sanitària global provocada per la covid-19 començava tot just a tenir els primers efectes sobre l'activitat econòmica al nostre país, les xifres d'atur registrat a Barcelona ja van presentar un canvi de signe, després de més de sis anys i mig de trajectòria descendent. La població desocupada a la capital, un total de 71.447 persones segons el SOC, es va incrementar al febrer amb un repunt de gairebé 1.100 actius en relació amb la xifra d'un any enrere. Una tendència a l'alça que a finals del primer bimestre de 2020 encara no es percebia al conjunt de Catalunya (-0,4%) o d'Espanya (-1,3%), però que amb tota certesa reflectiran les dades de març. Si la desacceleració del ritme de creixement de l'economia s'havia traduït fins ara en una pèrdua de dinamisme al mercat de treball, l'actual paràlisi de la major part del teixit productiu provocada per la pandèmia està impactant ja de ple en l'ocupació. El creixement del nombre de treballadors afectats per acomiadaments temporals, com a conseqüència de l'allau d'expedients de regulació temporal d'ocupació (ERTO) fa pensar que hores d'ara les xifres d'atur van probablement camí de duplicar-se. L'evolució per sexe al febrer seguia mostrant un perfil de l'atur registrat majoritàriament femení, amb un total de 38.688 dones (54,1%) i 32.759 homes.

A l'inici de 2020 l'economia de Barcelona seguia creant ocupació, tot i que amb un ritme de creixement que -en termes interanuals- ha estat el més contingut en un mes de gener des de 2014. Els prop d'1.133.600 afiliats en situació d'alta a la Seguretat Social a finals de gener, gairebé 15.300 més que un any enrere, suposen una de les taxes de variació més moderades des dels inicis de la recuperació, com a conseqüència del refredament del ritme de creixement de l'economia. Després de més de sis anys de trajectòria a l'alça, amb increments interanuals sostinguts que han permès recuperar amb escreix tota l'ocupació perduda durant la crisi, la desacceleració de la conjuntura econòmica impacta en el mercat de treball tant a la capital com a la resta del territori. El creixement de l'ocupació durant el darrer any a Catalunya ha estat en conjunt idèntic al de Barcelona (+1,4%) i lleugerament inferior al registrat a Espanya (+1,7%). Tanmateix, en l'anàlisi per règims s'observen majors diferències per àmbits: mentre que en el règim general l'augment dels assalariats a la ciutat (+1,6%) ha estat menys intens que el de Catalunya (+1,9%) i gairebé un punt inferior al d'Espanya (+2,5%), pel fa als autònoms -prop de 123.000 a Barcelona- el creixement és més elevat a la capital (+1,3%), degut a fenòmens com ara la irrupció de plataformes digitals que empenyen els treballadors a cotitzar per compte propi.

Malgrat el repunt de la contractació laboral del febrer en relació al gener, en termes interanuals la xifra de contractes a la ciutat va anar a la baixa per cinquè mes consecutiu, registrant un retrocés de major magnitud en termes relatius que el de Catalunya (-2,1%), mentre que la dada pel conjunt d'Espanya va ser més positiva (+1,5%). El descens dels contractes signats fins a una xifra lleugerament superior als 88.000, es va concentrar al febrer en la modalitat temporal (-6,2%), mentre que la indefinida es va incrementar un 2,6%. L'acumulat del primer bimestre de 2020, un total de 172.600 contractes signats, va registrar una davallada de dos dígits (-11,4%) en relació amb el mateix període de 2019, més intensa que a Catalunya (-5,8%) o Espanya (-2%) degut a la forta caiguda dels contractes temporals a la capital (-13,5%). La modalitat indefinida, en canvi, va començar l'any amb dades més positives (+1,2%) que situen la seva participació en el 16,6% del total, prop de tres punts per sobre de la que tenia l'any anterior. La cancel·lació del Mobile World Congress al febrer pot explicar que la disminució de la contractació temporal hagi afectat més a la ciutat que a la resta del país. El màxim històric de 2019, d'uns 100.000 contractes de mitjana mensual, en l'actual context de feblesa de la conjuntura econòmica sembla molt difícil de superar.

Síntesi

Mercat
de treball

Empresa

Turisme

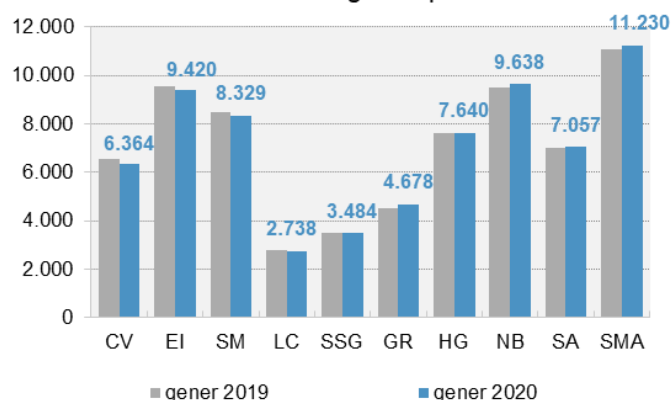
Construcció
i immobiliari

Consum

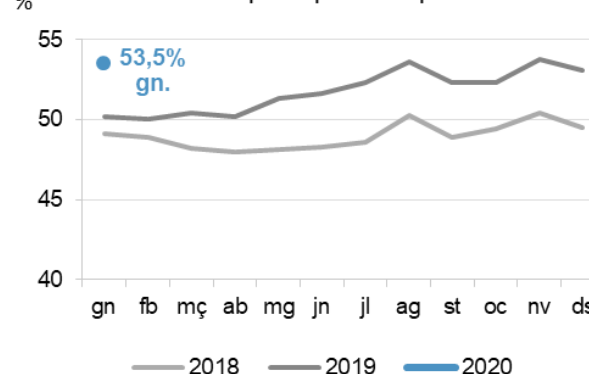
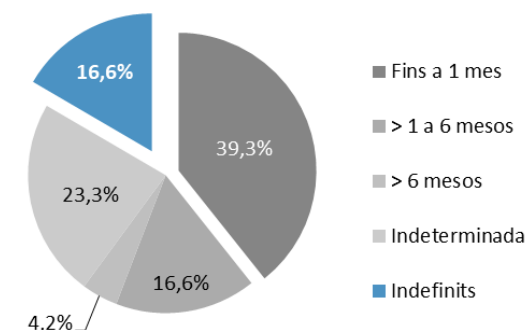
Transports

Treball i Cohesió Social

Estimació de l'atur registrat per districtes



% Aturats perceptors de prestacions

Durada dels nous contractes signats.
gener - febrer 2020 (% s/total)

L'estabilització que en termes interanuals mostraven les xifres d'atur registrat del gener al conjunt de la ciutat va resultar de l'efecte combinat d'una evolució relativament positiva a part del territori, amb una tendència menys favorable que ja començaven a registrar alguns districtes. La millora en relació amb un any enrere va ser més intensa a Ciutat Vella (-3,2%) amb una reducció més continguda a Sants-Montjuïc, l'Eixample i Les Corts. Sarrià – Sant Gervasi va presentar xifres bastant estabilitzades, mentre que l'atur va augmentar més a la resta de districtes, especialment a Gràcia (+3,1%) però també a Sant Martí –on habitualment es registra la xifra més elevada de persones a l'atur en termes absoluts-, a Nou Barris, Sant Andreu i més lleugerament Horta-Guinardó. L'estimació del pes de l'atur sobre la població de 16 a 64 anys es va situar a l'inici de 2020 en el 6,5% de mitjana a Barcelona, de forma similar a un any enrere, posant de manifest la persistència de notables desigualtats territorials, també al mercat de treball. Les diferències entre barris seguien sent molt significatives, amb valors que anaven del 2,8% de Pedralbes al 12,5% de la Trinitat Nova o el 13% de Ciutat Meridiana.

La cobertura de les prestacions per desocupació a Barcelona va anar consolidant la tendència a l'alça durant el 2019, situant-se a l'inici de 2020 més de tres punts percentuals per sobre del valor d'un any enrere. Una taxa que suposa que, aproximadament, tan sols una de cada dues persones a l'atur reben algun tipus de prestació o subsidi. Tanmateix, l'onada d'ERTOs que durant el mes de març s'estan presentant al departament de Treball com a conseqüència de la crisi generada pel coronavirus fan previsible que aquest percentatge es dispari durant els propers mesos. Un factor que va incidir en l'evolució més recent del grau de cobertura, en un moment en que el refredament de la conjuntura posava fi a la trajectòria descendent de les xifres d'atur va ser l'aprovació del pla contra l'atur de llarga durada, que entre d'altres mesures, va suposar la recuperació del subsidi de desocupació per als més grans de 52 anys, un ajut de 430 euros mensuals que la darrera reforma laboral havia retallat elevat l'edat als 55 anys. La problemàtica de l'atur estructural afecta a més de 24.600 persones a Barcelona (34,5% de l'atur registrat) i la major part (59,3%) són dones.

La suspensió del congrés mundial de la telefonia mòbil (MWC) per causa de l'alerta sanitària pel coronavirus va tenir un notable impacte en l'àmbit laboral, per la pèrdua de milers de contractes temporals destinats al muntatge i la celebració d'aquest esdeveniment. Altres factors com l'increment dels costos salarials dels treballadors amb remuneracions més baixes també podrien haver incidit en la disminució de la contractació de determinades ocupacions poc retribuïdes, com les de l'hostaleria, afegint-se a l'impacte de la cancel·lació del congrés. Tot i aquest descens, la modalitat temporal va representar el 83,4% del total de contractes signats a Barcelona durant el primer bimestre de 2020, de forma similar al conjunt de Catalunya (84,6%). La modalitat més precària, la de contractes que no superen el mes de durada, va tenir a la ciutat un pes de gairebé el 40% del total i els contractes de fins a sis mesos van representar el 55,8%. Per sexe, el biaix seguia sent lleugerament favorable a les dones (87.083 contractes) pel seu pes lleument més alt sobre el total de la contractació temporal (50,7%), mentre els homes (85.534 contractes) mantenien un lleu predomini en la modalitat indefinida (50,9%).

Síntesi

Mercat
de Treball

Empresa

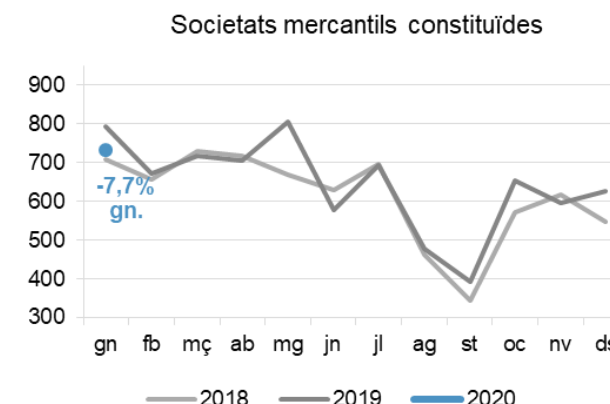
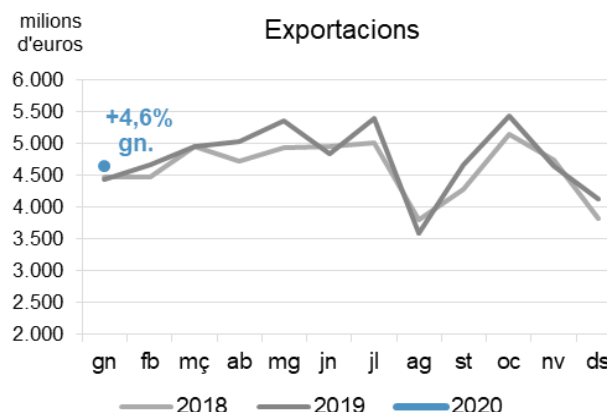
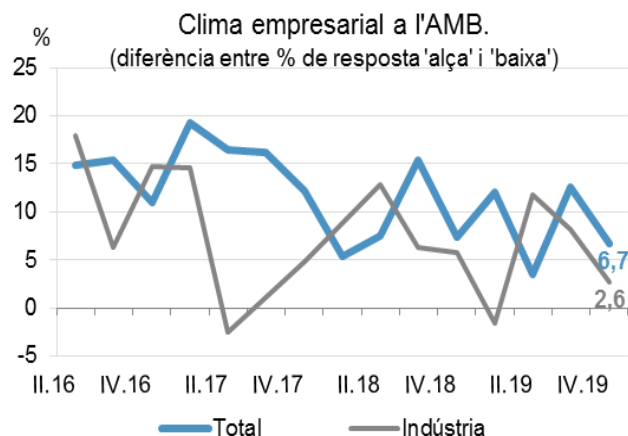
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Empresa



Segons els resultats de l'enquesta realitzada trimestralment per la Cambra de Comerç a prop de 1.000 empreses localitzades a l'AMB, la percepció de la marxa dels negocis ha continuat sent globalment favorable al llarg de 2019, completant així un període de cinc anys consecutius de resultats positius. Tanmateix, en línia amb la pèrdua d'impuls de la conjuntura i la desacceleració del ritme de creixement econòmic, els resultats del 2019 són els menys favorables des de l'any 2014, tant a l'AMB com també al conjunt de Catalunya, d'acord amb les dades de l'Idescat. A la indústria, la percepció desfavorable de l'inici de l'any va donar pas en el darrer trimestre de l'any a una valoració moderadament positiva. De de la resta de sectors, destaquen els saldos positius per a la marxa dels negocis tant a la construcció com a l'hostaleria, a diferència del comerç que sobresurt amb el resultat menys favorable i l'únic amb saldo negatiu durant la segona meitat de 2019. Pel que fa a les expectatives per al primer trimestre de 2020, la percepció global a l'AMB era de relativa atonia, amb un saldo moderadament positiu (2,6 punts), destacant el clima expansiu a la construcció, i en sentit contrari, la valoració més desfavorable a la indústria.

Les vendes a l'exterior de la demarcació de Barcelona van iniciar el 2020 a l'alça, amb un ritme de creixement més intens que el de Catalunya (+2,9%) i Espanya (+2,7%), que contrasta a la vegada amb els descensos experimentats per la zona euro (-0,7%), la Unió Europea (-0,2%) i les seves principals economies, com ara Alemanya (-2,1%), França (-5,3%) i el Regne Unit (-2,4%), en un context de decreixement global del comerç internacional. Després de tancar el 2019 batent un nou rècord exportador per novè any consecutiu i d'enllaçar tota una dècada de creixements interanuals sostinguts, l'increment del gener a l'àrea de Barcelona també va suposar accelerar el ritme d'augment en relació amb el registrat en el conjunt de l'any passat (+3,3%). Malgrat les incerteses al sí d'una economia europea en desacceleració en el darrer mes previ a l'efectivitat del Brexit, per la complexitat de negociar les condicions de la relació futura amb el Regne Unit, així com també per la necessitat d'entesa amb els Estats Units en matèria d'aranzels, un 63% de les vendes a l'exterior de Barcelona van tenir com a destí la UE, el nostre principal soci comercial. Productes químics, automoció i béns d'equipament van liderar les vendes, representant en conjunt el 61% del total.

El 2020 no va començar amb xifres molt favorables pel que fa a dinamisme empresarial. Les 731 societats mercantils constituïdes al gener amb domicili social a la ciutat de Barcelona (41,3% del total de Catalunya) representen una disminució respecte al mateix mes de l'any anterior superior a la registrada tant a Catalunya (-5,3%) com a Espanya (-3,8%). Després d'haver tancat el 2019 en positiu, amb un total de 7.703 noves societats creades a Barcelona i un increment del 4,8% respecte al 2018, sembla que s'esvaeix la tendència cap a la recuperació i l'escenari torna a ser de contracció, com el que es va donar durant el bienni 2017-2018. De fet, el nombre de constitucions de 2019 a la ciutat no va arribar a superar el de dos anys enrere i va ser també inferior al de 2016, quan es van assolir els màxims del període post-crisi. En l'actual context de paràlisi per la crisi del coronavirus, les xifres dels propers mesos no conviden gaire a l'optimisme. Més favorables van ser al gener d'enguany les dades per Barcelona en termes de capital mitjà subscrit en el moment de la constitució, amb un import mitjà de 199.300 euros per societat, més del doble que el capital mitjà subscrit durant el 2019 i que la mitjana espanyola i superior també a la mitjana de Catalunya (122.650 €).

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

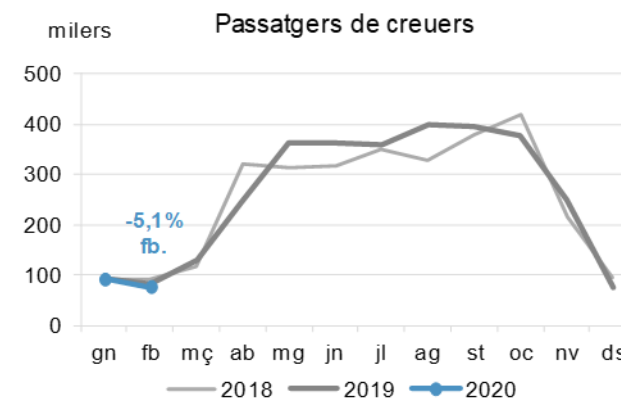
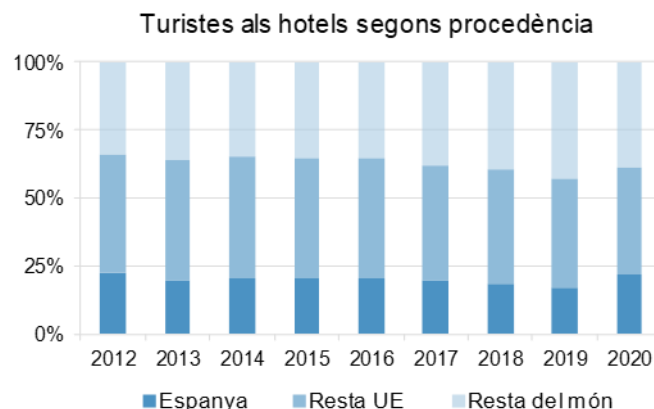
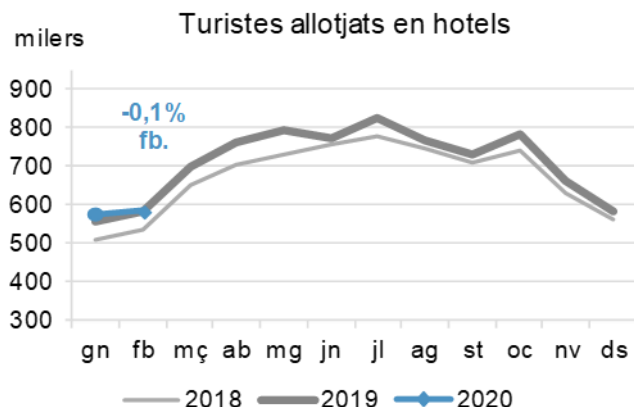
Empresa

TurismeConstrucció
i immobiliari

Consum

Transports

Turisme



Les dades dels turistes allotjats als hotels de la ciutat durant el mes de febrer s'han mantingut pràcticament estables, malgrat la cancel·lació del Mobile i els menors registres dels visitants procedents dels països més afectats per la pandèmia. Aquest resultat, però, s'ha produït de manera contrària al que és habitual, gràcies a la major afluència del turisme domèstic (+2%), que no aconsegueix compensar la caiguda de l'internacional que, malgrat tot, encara presenta un registre moderat (-0,7%). Dintre d'aquest segment, els visitants procedents de la UE augmenten prop d'un 3%, mentre que els de la resta del món es redueixen (-4,5%). L'evolució de les pernoctacions ha anat parella a la dels visitants, tot i que el descens ha estat més accentuat (-4,8%) i la corresponent als turistes domèstics ha estat positiva (+1,3%), amb una lleugera reducció del nombre de nits per estada. Per tant, malgrat les afectacions existents, les dades acumulades de l'any encara són positives, però el sector resta a l'espera d'una caiguda sense precedents per als propers mesos, sobretot a l'abril, amb la temporada de Setmana Santa perduda.

El turisme de nacionalitat espanyola manté el seu pes relatiu sobre el total durant el febrer (22%), degut a l'estancament dels visitants internacionals. Per nacionalitats, els francesos mantenen un bon ritme de creixement (+9,4%), així com els procedents del Regne Unit (+5,6%), mentre que els italians ja acusen la conjuntura de finals de febrer i disminueixen un 4,3%. També els turistes procedents dels països de l'est d'Europa perden força, encara que els russos ho fan de manera més moderada (-2,8%); a l'igual que els dels països nòrdics, que mantenen la tendència a la baixa dels últims mesos. Els visitants dels Estats Units només cauen lleugerament (-0,6%), però els procedents del sud-est asiàtic mostren una evolució més negativa, principalment la Xina, que perd més d'un 30%, i Corea del Sud, més d'un 14%; el Japó en canvi cau moderadament (-1,6%). Altres països com Canadà, també presenten una evolució força negativa (-26%), però els visitants de Mèxic segueixen augmentant de manera notable, prop del 80%.

El nombre de passatgers de creuers al Port de Barcelona va disminuir un 5,1% durant el mes de febrer, resultat que sumat al retrocés de gener, deixa una dada acumulada un 3,8% per sota de l'any passat. Les cancel·lacions d'algunes rutes durant el darrer mes, s'han saldat amb un 25% menys de passatgers que embarquen i desembarquen a la ciutat, mentre que els trànsits encara han augmentat prop del 8%. Pel que fa als usuaris de ferris de línies regulars, també han tancat en negatiu (-6,3%), amb 37 rutes menys que ara fa un any. Tot i això, aquestes dades són només la punta de l'iceberg dels que s'espera per als propers mesos, doncs les mesures excepcionals aprovades pel Govern espanyol arran de la pandèmia, inclouen la prohibició d'entrada de creuers de qualsevol origen i de ferris procedents d'Itàlia, encara que es mantenen les connexions amb les Illes Balears.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

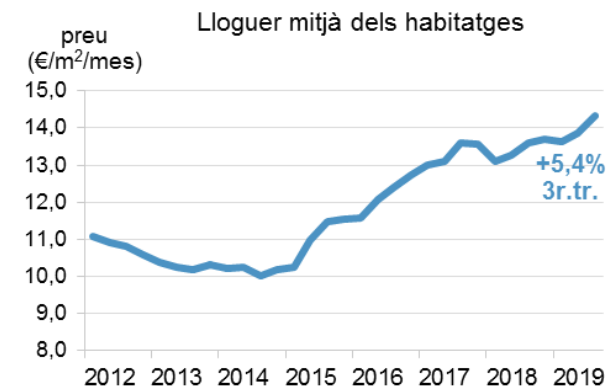
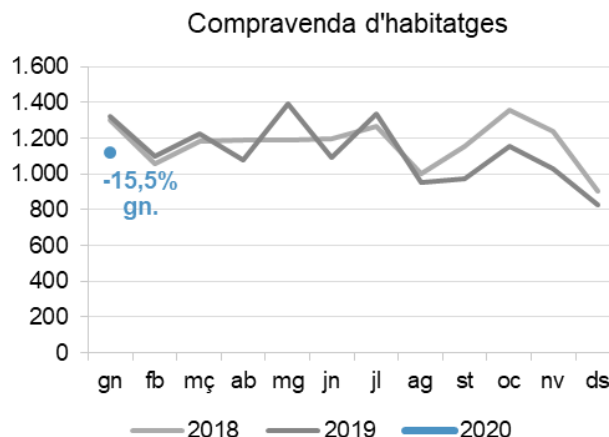
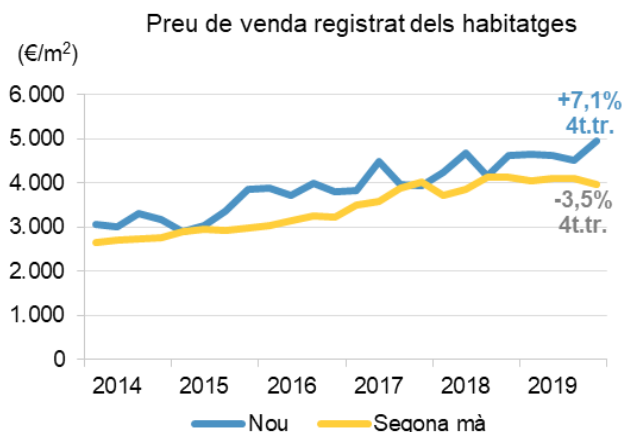
Turisme

**Construcció
i immobiliari**

Consum

Transports

Construcció i mercat immobiliari



Les dades del Col·legi de Registradors de la Propietat corresponents al 4t. trimestre de 2019 ens indiquen que el nivell de preus al mercat immobiliari residencial de la ciutat podria haver tocat sostre en el cas del segment de la segona mà (el predominant, amb un pes de més del 90% de les compravendes), per l'esgotament de la demanda davant de l'increment que han anat acumulant al llarg del darrer període expansiu. Els valors mitjans en termes d'unitat de superfície, relativament estabilitzats des de la segona meitat de 2018 –quan van marcar els màxims de la passada dècada– van iniciar un lleuger descens durant el segon semestre de 2019 i es van situar per sota dels 4.000 euros/m² en el 4t. Trimestre de l'any, amb un preu mitjà de venda de 323.300 euros per un habitatge de 75,4m². En el cas dels habitatges nous en canvi –un segment caracteritzat a la ciutat per la limitada oferta existent– la demanda ha empès a l'alça els preus per m² fins a situar-los molt a prop dels 5.000 euros. Addicionalment, l'increment de la superfície mitjana fins als gairebé 95 m² ha enfilat el preu final de venda a nous màxims (539.000 euros de mitjana).

La compravenda d'habitatges a Barcelona va iniciar el 2020 accelerant el ritme de descens. Les 1.115 operacions inscrites en els registres de la propietat van suposar una nova davallada interanual per sisè mes consecutiu, que va obeir als retrocessos en ambdós segments del mercat. Al de nova planta la caiguda va ser de gairebé el 30%, mentre que al majoritari, el de la segona mà –amb més del 90% de les transaccions– va ser del 14%. Sembla doncs que el mercat s'endinsa en un nou cicle baixista, ja que l'activitat previsiblement es mantindrà amb xifres negatives durant els propers mesos com a conseqüència dels efectes de la pandèmia del coronavirus. Però la trajectòria contractiva de les compravendes ja s'havia iniciat dos anys enrere, com a resposta de la demanda al refredament de la conjuntura i a l'augment acumulat dels preus. L'acumulat del 2019, un total de 13.400 operacions –la xifra més baixa des de 2015– va suposar un descens del 4,5% en relació amb el 2018, que ja havia tancat en xifres negatives (-10,5%). Tot i que de forma menys pronunciada, la tendència a la baixa al gener també es va donar a Catalunya (-10,4%) i Espanya (-2,6%).

Els preus de lloguer en el 3r. trimestre de 2019 van continuar a l'alça a Barcelona, intensificant el ritme de creixement respecte als trimestres precedents. Després de l'accelerat procés de recuperació dels preus entre el 2015 i el 2017, que en només tres anys va permetre superar àmpliament els d'abans de la crisi, la contenció en el ritme d'augment de les rendes per unitat de superfície de 2018 ha donat pas a una represa de la trajectòria alcista durant el 2019 que els situa en zona de màxims, arribant als 14,34 €/m²/mes. Pel que fa al lloguer mensual, les dades del 3r. trimestre situen la mitjana de Barcelona per primer cop per sobre dels 1.000 euros, amb un increment del 6% respecte al mateix període de 2018. Per districtes es mantenen les diferències, amb lloguers mitjans superiors als 1.300 €/mes a Sarrià-Sant Gervasi i de 700 €/mes a Nou Barris. Les variacions a l'alça s'estenen de forma generalitzada, amb Sant Martí al capdavant (+9,5% anual), però a gairebé tots els districtes es redueix el nombre de contractes. L'adquisició d'immobles per part de grans fons d'inversió i la significativa proporció d'oferta dedicada al lloguer turístic podrien haver incidit en l'alça dels preus.

Síntesi

Mercat
de Treball

Empresa

Turisme

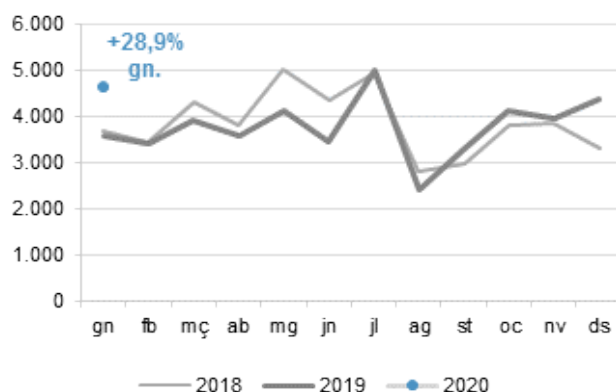
Construcció
i immobiliari

Consum

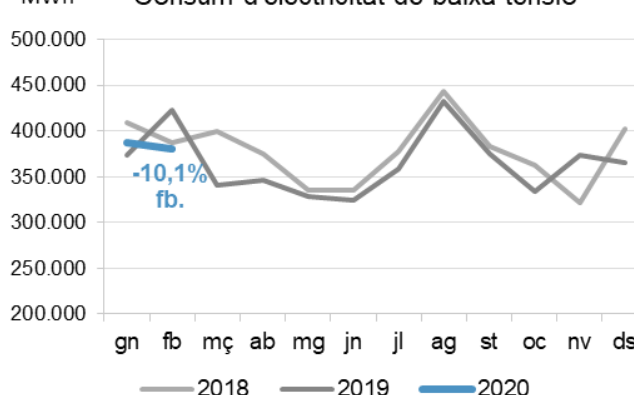
Transports

Consum

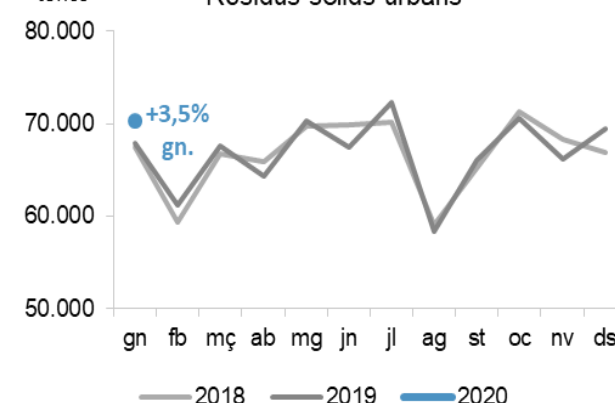
Matriculació de vehicles



MWh Consum d'electricitat de baixa tensió



tones Residus sòlids urbans



Després del notable augment de la matriculació de vehicles a la ciutat durant l'últim mes de 2019 (+31,2%), el gener torna a repetir uns resultats excel·lents, amb un increment de prop del 29%. Per tipologies, tornen a liderar els ciclomotors que més que dobren la dada de l'any anterior, seguides de les motocicletes (+32,4%) i dels turismes (+17,8%). Aquests resultats, junts amb els de l'AMB (+17%), contrasten amb l'evolució que s'observa a la resta d'àmbits territorials com la província (+0,4%), Catalunya (-1,9%) i Espanya (-5,8%), tot i que en els tres casos les matriculacions de motos i ciclomotors presenten també resultats positius. Els vehicles amb motorització verda (elèctrics més altres tipus d'energies no contaminants) segueix la tendència positiva de l'any anterior, amb un increment del 85%, un 80% de les quals corresponen a motocicletes i ciclomotors, però on també els turismes presenten augments importants (+52%). A la vista dels resultats anteriors, sembla que la restricció dels vehicles contaminants a la ZBE, està tenint efectes sobre les matriculacions dels municipis afectats, per la renovació del parc automobilístic, i a més està portant a un canvi d'hàbits i a l'adquisició de noves tipologies de vehicles menys contaminants.

Si a l'inici de l'any les xifres van anar moderadament a l'alça, la facturació d'electricitat de baixa tensió registra una notable davallada al febrer a Barcelona, de forma similar al conjunt de Catalunya, tant al segment comercial-industrial (-6,1%) com especialment al segment domèstic, amb un descens del 13,6% respecte a un any enrere. Aquesta caiguda del consum a les llars probablement ha tingut molt a veure amb factors climatològics, ja que el passat mes de febrer va ser el més càlid de la sèrie climàtica de l'Observatori Fabra 1914-2020, amb 12,8°C de temperatura mitjana, 3,7°C més que la mitjana habitual en el segon mes de l'any. Amb el descens de la demanda, el consum elèctric va tornar a la senda baixista que va mantenir al llarg de 2019, quan va tancar en negatiu. L'acumulat del primer bimestre de 2020 presenta una contracció en el consum de baixa tensió del 3,7% respecte al mateix període de 2019, més intensa en el segment domèstic (-5%) que en el comercial-industrial (-2,1%). En aquest darrer cas, una part del descens del consum es podria atribuir a la desacceleració del ritme de creixement econòmic, si bé també cal tenir en compte factors com la millora de l'eficiència energètica, tant per part de les llars com de les empreses i l'Administració.

La recollida de residus ha començat l'any amb un repunt de magnitud similar al registrat el desembre passat. L'intens increment interanual de la recollida selectiva (+9,8%) contrasta amb l'evolució de la fracció de rebuig, que ha anat moderadament a la baixa (-0,4%). Després de tancar el 2019 amb un pes de la selectiva de prop del 39%, l'increment de tones recollides al gener que registren gairebé totes les fraccions –amb l'excepció de punts verds i altres– eleva el percentatge al màxim històric del 40,6%, uns dos punts percentuals més que a l'inici de 2019, tot i que encara lluny de l'objectiu fixat per la UE per l'any 2020 (50%). Per altra banda, l'objectiu del 60% que contempla l'Agenda 2030 sembla que farà necessari un canvi de model a Barcelona, per tal de poder assolir aquestes fites. Les fraccions de paper-cartró i envasos segueixen registrant a l'inici de 2020 les alces més intenses, amb increments interanuals de dos dígits. També la recollida de matèria orgànica, la fracció de més pes sobre la selectiva (40% del total) creix al gener de forma notable (+9%), la de vidre també ho fa per sobre de la mitjana (+7,2%) i la de voluminosos de forma més moderada (+3,3%).



Síntesi

Mercat
de Treball

Empresa

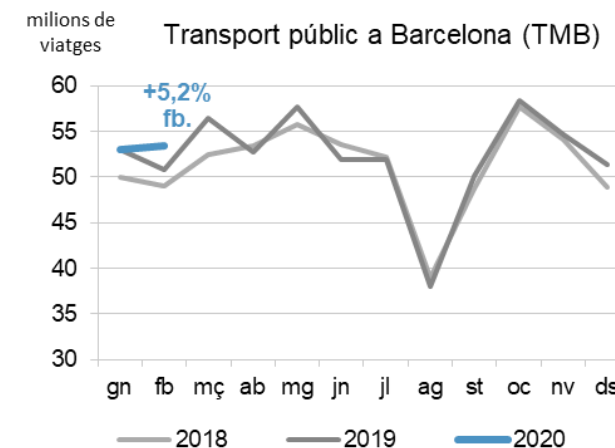
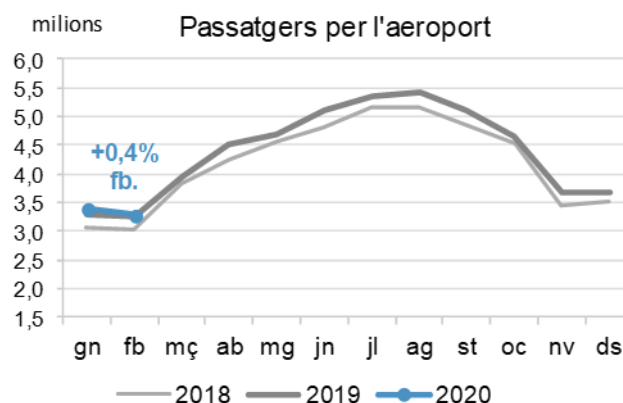
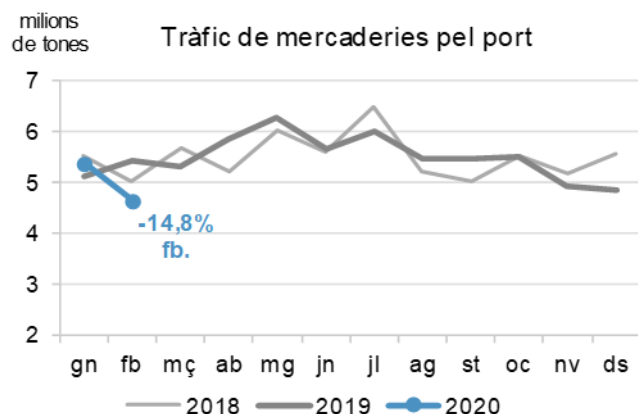
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Transports



La càrrega transportada al Port de Barcelona durant el mes de febrer ja nota els efectes d'una menor activitat econòmica i es redueix prop del 15%. També el tràfic de contenidors cau en una proporció similar (-14,6%), principalment per la reducció dels contenidors en trànsit (-22,4%), mentre que els d'importació aguanten amb una lleugera caiguda (-0,6%) i els d'exportació encara creixen per sobre del 3%. Les importacions de contenidors procedents de la Xina, però, han continuat a l'alça, malgrat la pandèmia. La càrrega transportada a través del tràfic marítim de curta distància, presenta també una evolució negativa al febrer (-9,5%) que deixa encara l'acumulat de l'any en positiu (+0,4%). Pel que fa al tràfic d'automòbils, la caiguda del febrer es modera respecte mesos enrere (-2,2%), i deixa la xifra acumulada prop d'un 9% per sota de l'any anterior. De cara als propers mesos, però, s'espera una major incidència en la baixada de l'activitat per l'alentiment del consum, del comerç i de bona part de l'activitat industrial, que suposarà una dràstica reducció del tràfic d'aquesta infraestructura.

Els efectes de la pandèmia del Covid-19 encara no s'han deixat notar amb força en les dades del mes de febrer de l'aeroport de Barcelona, que registra un increment de passatgers del 0,4%. A aquesta xifra s'ha arribat amb més operacions que ara fa un any (+1,3%), que s'han anat reduint, però, a mesura que avançava el mes, quan les cancel·lacions de vols han anat a l'alça. El segment domèstic és el que presenta millor resultat, amb un increment del 3,3%, que compensa la caiguda dels passatgers internacionals (-1,2%), encapçalats pels de la UE (-1,4%), mentre que els intercontinentals resisteixen i encara presenten un lleuger increment (+0,2%). L'augment acumulat dels dos primers mesos de l'any es situa en un 2%. Pel que fa al transport de mercaderies, els resultats de febrer han estat també positius amb un notable increment del 9,3%, que situa la dada acumulada dels dos primers mesos un 7,7% per sobre de l'any anterior. Per tant durant aquest mes els resultats encara han estat favorables, però els registres negatius dels propers mesos seran històrics i el sector es prepara per assumir unes pèrdues sense precedents.

Al febrer, la demanda de la xarxa de transport públic de TMB va registrar un notable repunt interanual, de magnitud similar al metro (+5,2%) i als autobusos (+5,3%). La contenció que a l'inici de 2020 van mostrar les dades del nombre de viatges va ser, almenys en part, imputable a efectes de calendari —el gener d'enguany va comptar amb un dia feiner menys que el de 2019— així com també a les afectacions a l'àrea de Barcelona del temporal Glòria durant algunes jornades laborals consecutives. El repunt de febrer permet reprendre la trajectòria a l'alça —l'any 2019 ja va batre rècords històrics de passatge— empenyent l'acumulat del primer bimestre a nous màxims, amb un total de 106,5 milions de viatges, 2,5 milions més que el mateix període de 2019 (+2,5%). El metro, el mitjà més emprat amb 70,5 milions de viatges, en va guanyar 1,7 milions (+2,5%) i els autobusos també van registrar una alça important (+2,4%). Tanmateix, amb la situació d'emergència sanitària per la Covid-19 i l'obligació dels ciutadans de no moure's de casa durant l'estat d'alarma si no és per raons d'estricta necessitat, les xifres del 1r. trimestre seran amb tota probabilitat menys positives. Al finalitzar la segona setmana de confinament, el nombre de viatges ha baixat més del 90% respecte als habituals en un dia feiner abans de l'emergència.

